

Toimintamme tukijana:

Aldata

PALAUTUSOSOITE:
Tapiolan
Reserviupseerit
Valkjärventie 1
02130 ESPOO

osoitetarra

Padasjoen kesäpäivät 14-15.8.2004

Erityisesti yhdistysten uusille jäsenille suunnattu harjoitus. Harjoitus alkaa lauantaina klo 10.00 ja päättyy sunnuntaina klo 15.00.

Luento, asekäsitteilyharjoitus, ase-esittely, sovellettua ammuntaa eri radoilla ja aseilla, pimeä/hämärä-ammunta, sotilaskoulutusta, sauna ja makkaranpaistoa, reserviläishenkeä

MPK ry:n harjoitus, josta saat yhden kh-vuorokauden. Ilmoittautumiset ja lisätiedot Tomi Alajoki 050 568 2504 tai Arto Pulkki 040 512 1215. Parakkimajoitus, omat ruoat.

Tapiolan
Reserviupseerit ry

Espoon
Reserviläiset ry

Espoo-Kauniaisten
Paikallisosasto

Espoon
Maanpuolustusnaiset ry

GONA- aina johdossa

KOMENTOTOIMITTAJA

Arto Pulkki

ESIKUNTA

Ville Maijanen, Heikki Valkonen,
Perttu Salonen, Erkki Stenman,
Kimmo Karinen, Maria Fonsel

OSOITE

GONA

c/o Tapiolan Reserviupseerit ry
Valkjärventie 1, 02130 Espoo

S-posti: toimisto@taru.pp.fi

PAINOS

1400 kpl, Artprint Oy Kokkola

MEDIAKORTTI

www.taru.pp.fi/media.pdf

SISÄLTÖ 1/04

Huomionosoitukset	3
Kerhopalstat	4-7
VaPePa	8
Vuosivastaanotto	9
Padasjoen talvipäivät	10-13
Kodinturva USA:ssa	14-15
Toimintakalenteri	16-17
Helsingin pommitus	18-23
Syndalen	24-25
Vainajat Ihantalassa	26-28
Jääkärireiri	29-31

Kuvat: Heikki Valkonen, Erkki Stenman, Kai Haatainen, Perttu Salonen.

Keisarin uudet vaatteet

Tämä lehti näki päivänvalon Tapiolan Reserviupseerien juhliessa 40 vuotiasta taivaltaan, eli vuonna 1996. Alunperin lehden nimenä oli Taru-Info, joka kuitenkin numerosta III/96 alkaen vaihtui nykyiseksi. Nimen muutoksella haluttiin korostaa sitä, että lehti toimi samalla myös muiden espoolaisten maanpuolustusjärjestöjen tiedotuskanavana. Nimen valinnalla taas haluttiin puhutella nimenomaan nuorempaa jäsenkuntaa.

Lehtemme tulee tällä hetkellä kaikille Tapiolan Reserviupseerien, Espoon Reserviläisten ja Espoon Maanpuolustusnaisten jäsenille. Käytännössä se on tavoittanut myös ison osan Espoo-Kauniaisten Paikallisosaston aktiivitoimijoita. Joulukuussa tehdyn periaatesopimuksen mukaisesti lehden jakelua kuitenkin tarkistetaan vielä siten, että se varmasti tavoittaa myös ne EsKaPaikOs:n aktiivijäsenet, jotka eivät ole em. yhdistysten jäseniä. Nyt voimme siis todella sanoa olevamme koko Espoon reservin tiedotuslehti.

Osittain tämän kunniaksi lehtemme ulkoasua on hieman uudistettu. Kyse on kuitenkin kosmeettisesta muutoksesta; sisältö tulee olemaan yhtä rosoista, tuoretta ja tekijöidensä näköistä kuin tähänkin asti. Lehtemme kun on tullut jo aika kuuluisaksi tällä valtavirrasta poikkeavalla linjallaan. Voisi kai sanoa, että Gonan tekemistä onkin aina ohjannut enemmän into ja aatteen palo, kuin ammattitaito ja sovinnaisuus. Vaan aika pitkälle on päästy silläkin.

Arto Pulkki

KAIKKI ISÄNMAAN PUOLESTA!

KANSALAISKUNNOSTA JA MAANPUOLUSTUSANSIOISTA ITSENÄISYSPÄIVÄNÄ 6.12.2003 PALKITTUJA YHDISTYSTEMME SEKÄ PAIKALLISOSASTON JÄSENIÄ

KUNNIAMERKEIN PALKITUT:

Kapt Vesa Ekroos	SL R I (Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki)
Yliil Raimo Seppänen	SVR Ar (Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi)
Ltn Erkki Stenman	SVR Ar (Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi)

TASAVALLAN PRESIDENTTI ON YLENT

Harri Ruotsalainen	majuriksi
Ismo Riitala	kapteeniksi
Veli-Heikki Saari	kapteeniksi
Lauri Valjakka	kapteeniksi
Tomi Alajoki	yliluutnantiksi
Teemu Niemi	yliluutnantiksi
Arto Pulkki	yliluutnantiksi
Maria Fonsell	luutnantiksi
Tero Muttilainen	luutnantiksi

Suomen Leijonan Ritari, tai
Suomen Leijonan Ansioristi

Suomen Leijonan I Ritari

SOTILASLÄÄNIN KOMENTAJA ON YLENTÄNYT:

Veijo Rautio	ylikersantiksi
Michael Liuksiala	ylikersantiksi
Jukka Räsänen	alikersantiksi
Arto Arbelius	alikersantiksi
Mirkka Teittinen	alikersantiksi

Ilmoita muuttunut osoitteesi!

Joka vuosi kerhostamme poistuu noin kolmisenkymmentä upseeria, jotka eivät ole ilmoittaneet uutta osoitettaan Reserviupseeriliittoon. Väärä osoite aiheuttaa jäsenmaksulaskun jäämisen matkalle ja maksamatta jättäminen johtaa kerhosta erottamiseen automaattisesti vuoden vaihteessa. Liitolle osoitteen selvittäminen väestörekisterin kautta on hankalaa ja kallista. Upseerin velvollisuus on hoitaa asia omin voimin ja toimin.

Luonnollisesti väärä osoite aiheuttaa myös lehtien yms. postitse kulkevan materiaalin saamatta jäämisen.

Osoitteenmuutos ilmoitetaan aina suoraan Reserviupseeriliittoon.

Helppoin tapa tehdä muutosilmoitus on täyttää webistä löytyvä muutoslomake osoitteessa:

www.rul.fi

Jollei käytössäsi ole internet –yhteyttä, soita RUL:n toimistoon 09 – 4056 2050.

Kapt Veli-Heikki Saari

**MAANPUOLUSTUSANSIOISTA TAPIOLAN
RESERVIUPSEERIEN SYYSKOKOUKSESSA
18.11.2003 PALKITTUJA**

Maj Seppo Sonkeri	Suuri leijona-vaakuna
Kapt Jyri Favorin	Suuri leijona-vaakuna
Ylii Kari Puustinen	Suuri leijona-vaakuna

Arvoisat Espoon Reserviläiset ry:n jäsenet,

Uusi vuosi tuo tullessaan mm. kauan odotetun puolustuspoliittisen selonteon. Ensimmäkään olemme jo saaneet kun julkisuuteen on tullut erilaisia raportteja mm. vapaaehtoisen maanpuolustustyön selvitys sekä tieto uusista puolustusvoimiin tiiviisti sidottavista vapaaehtoisista koottavista joukko-osastoista ns. 'maakuntajoukoista'. Joukot tulevat korvaamaan tämän hetkiset paikallisosastot. Aika näyttää minkä roolin reserviläisyhdistykset saavat näissä uusissa organisaatioissa vai jäämmekö me jälleen täysin ulkopuolisiiksi... vain 'perinteiden vaalijoiksi'.

Viime vuosi oli voimakasta jäsenkasvun aikaa. Nyt vuosi on vaihtunut ja toiminta jatkuu aktiivisena kuten ennenkin mutta uutta on keksittävä. Vuoden alussa johtokunta perusti ns. vapaa-ajantoimikunnan, jonka tehtävänä on luoda uusia toimintamuotoja yhdistyksellemme. Toimikunnan vetäjänä toimii Perttu Salonen. Viime vuoden lopussa perustettu ampumatoimikunta sai vuoden

alussa uudeksi vetäjäksi Risto Kauton. Toimikunnan tarkoituksena on kehittää ampumatoimintaa yhdistyksessämme sekä tiedottaa eri mahdollisuuksista pääkaupunki seudulla. Jos olet kiinnostunut toimikuntien työstä tai sinulla on ideoita kehittämiskohteista, niin ottanet yhteyttä toimikuntien vetäjiin.

Toimintaa pyöritetään pääsääntöisesti jäsenmaksutuloilla. Joten olethan muistanut maksaa jäsenmaksusi!!! Jos se on unohtunut maksaa, niin käy kiireesti suorittamassa jäsenvelvollisuutesi. Myös tänä vuonna piiri järjestää kilpailun, jossa palkintoja maksetaan kun edellisen vuoden maksaneiden jäsenten määrä kasvaa.

Ole aktiivinen ja lähde mukaan toimintaan. Muista seurata nettisivujemme toimintakalenteria www.taru.pp.fi niin pysyt ajan tasalla.

Vääp Kimmo Karinen

Yhteystiedot

Puheenjohtaja	Kimmo Karinen	p. 040-564 8143	espoo@helresp.fi
1. vpj ja tiedotus	Perttu Salonen	p. 040-826 0199	perthu.salonen@sktuote.fi
2. vpj ja perinne	Kari Karjalainen	p. 040-558 1193	k.karjalainen@kolumbus.fi
Sihteeri	Michael Vanamo	p. 044-083 8343	michael.vanamo@laurea.fi
VaPePa	Ari Haavisto	p. 0500-628 797	ari.haavisto@hut.fi
PAT-yhteydet	Michael Liuksiala	p. 050-557 2345	miska@nettilinja.fi
Ammunta	Risto Kautto	p. 050-361 9056	rise_pukki@surfeu.fi

TOIMINTAKALENTERI KOTISIVUILLA AJANTASALLA

<http://www.eskapat.org>.

- 23.5. Maastomarssi II Juha Matikainen Nuuksio
27.5. Paikallisosastoilta III, teemana ammunta, Veijo Rautio, Taivallahti
29-30.5. Jääkärileiri II Joukkueen hyökkäys, Veijo Rautio, Santahamina - Syndalen
4.6. Puolustusvoimien Lippujuhla, Heikki Simola
5.6. Suunnitteluseminaari, Santahamina, Piiri
18-19.6. Kesäyön marssi, Jan Ek, Tuusula
7-8.8. Joukkueenjohtaja / ryhmänjohtajakurssi, Jaro Pietikäinen, Santahamina
21.8. Kenttäehtoollinen, Heikki Simola, Santahamina
3-5.9. Partiomaastoharjoitus SUSI 2004, Kai Haatainen, Syndalen
4-5.9. Jääkärileiri III Joukkueen vastahyökkäys, Veijo Rautio, Santahamina
9.9. Paikallisosastoilta IV, Heikki Simola, Taivallahti
10-12.9. Panssarintorjunta VEH, Laura Tiilikainen, Santahamina
10-12.9. Viestitoiminta VEH, Tuure Tuunanen, Santahamina
19.9. Maastomarssi III 30 km, Juha Matikainen, Salmi – Espoo

Ampumarjoitusvuorot kesä 2004

Lisätietoja V.Rautio 040-5558165

27.5 Ammunnan teemailta aiheena Kuinka valitset sopivan pistoolin, esittelyä ja kokemuksia lisätietoja lähempänä. Maksuton, paikka Taivallahti.

29.5 kivääri 150m, MPKK, maksuton

Henkilötietojen päivitys

HUOMIO kaikki EsKaPAT:tilaiset! Päivittäkää muuttuneet osoite- ja sähköpostitietonne. Tietojen päivityksen voi tehdä kotisivuilla www.eskapat.org tai jos et pääse käyttämään nettiä, soita Juha Matikainen p. t. (09) 7311 3156, p. k. (09) 512 1171, GSM 050-597 7139. Myös eroilmoitukset.

Yhteyshenkilöt

Päällikkö	Majuri Heikki Simola	050 549 5277	h.simola@luukku.com
Apulaispäällikkö	Kapt Kai Haatainen	040 748 7099	kai.haatainen@milnet.fi
Koul.yks.päällikkö	Majuri Harri Ruotsalainen	050 526 4848	harri.ruotsalainen@sci.fi
Ampuamupseeri	Ylikersantti Veijo Rautio	040-555 8165	veijo.rautio@helsinki.fi
Tiedotusvastaava	Hannu Koponen	040-745 2326	hannu.koponen@icenet.fi

Kotisivut: <http://www.eskapat.org>

Sähköposti: eskapat@eskapat.org

Hei,

Toimintaa riittää vapaaehtoisen maanpuolustuksen piirissä. Alla olevien tapahtumien lisäksi voit osallistua mm. Maanpuolustuskoulutus ry:n kursseille ja harjoituksiin, piirin muiden yhdistysten tilaisuuksiin (katso jäsentiedotteen kalenterista) sekä yhdistyksemme omaan kirpputoritempaukseen.

Maanpuolustusnaisten Helsingin piirissä kerätään joukkuetta Kesäyön marssiin 17.6.-18.6.2004 Tuusulassa. Katso tarkemmin www.kesayonmarssi.fi. Ota yhteyttä jos kiinnostaa! Olen itse jo aloittanut marssikunnan kohennuksen. Hiljaa hyvä tulee...

Veteraanikeräys 2004

Suomen Maanpuolustusnaisten Liitto ry kerää varoja sotaveteraaneille yhdessä puolustusvoimien, rajavartiolaitoksen sekä reserviläis- ja vapaaehtoisjärjestöjen kanssa

Kuukausikokoukset keväällä 2004

Toukokuu

Seilaamme keväisen illan Röytällä, joka Sinisen Reservin Sinisen Reservin koululaiva Päivämäärä ja aika täsmentyy myöhemmin.

Terveisin

Elsi Tuominen

Puh 040 718 5907, e-mail: elsi.tuominen@iki.fi

Suomen Maanpuolustusnaisten Liitto ry:n verkkosivut: www.maanpuolustusnaiset.net
Espoon Maanpuolustusnaiset ry:n verkkosivut: <http://www.taru.pp.fi/>

MAAKUNTAJOUKOT/VAPEPA

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kehittämiskeskusteluissa puhutaan nyt maakuntajoukoista, joiden vastuulle ainakin osittain on tarkoitus antaa kunkin alueen paikallispuolustus. Näille joukoille kaavaillaan hyvinkin laajasti muitakin erilaisia yhteiskuntaamme tukevia tehtäviä normaalina rauhan aikana. Näitä ovat lähinnä viranomaisten, kuten poliisin ja pelastuslaitoksen avustaminen suuronnettomuuksissa ja kadonneiden henkilöiden etsinnöissä.

Reserviläisten puolustusvoimissa saama maastossa liikkumis- ja johtamiskoulutus on suoraan hyödynnettävissä näissä avustustehtävissä melko vähäisellä kohdennetulla ja tehtäväkohtaisella lisäkoulutuksella.

VAPEPAN VIRANOMAISHÄLYTYKSIÄ.

26.10.2003. AURORAKOTI. Valmiushälytys kello 13.28. Peruuntui tunnin kuluttua.

7.11.2003. KIVENLAHTI. Valmiushälytys kello 18.20 ja se aktivoitiin 20 min. kuluttua. Kokoontuminen Mainingin koululla. Jory perustaminen kirjattiin 19:54. Etsittävä oli 50-vuotias sekavassa tilassa oleva nainen. Poliisi löysi etsittävän kellon osoittaessa 20.20.

29.11.2003. UPINNIEMI. Kadoksissa 15-vuotias tyttö. Poliisi löysi etsittävän kello 17-aikoihin.

4.1.2004. AURORAKOTI. Poliisilta hälytys kello 17.57. 60-vuotias nainen oli tietymättömissä kello 14 lähtien. Etsintään ilmoitautui 32 vapaaehtoista. Haettu nainen palasi reippaana osastolleen noin kello 19.30. Hän oli vain lähtenyt jaloittelemaan ja samalla käynyt jossain kioskillä ostoksilla.

14.2.2004. ETSINTÄ KIRKKONUMMELLA. Hälytys poliisilta 03.30. Espoon Vapepan etsijöiden kokoontuminen Kirkkonummen poliisiasemalla välittömästi. Juuri aikuistunut nuorimies oli kadonnut juhlintakierroksella seurueesta noin kello kahden tuntumissa. Etsintään saapui 27 vapaaehtoista. Nuorimies oli mennyt kotirivitalonsa toiseen päähän tutustumaan paremmin naapuriinsa. Hänet tavoitettiin kello 8.30 aikaan ja etsintä voitiin lopettaa.

4.3.2004. AURORAKOTI. Espoon Vapepaa kutsuttiin taas apuun, kun lähes 80-vuotias Aurorakodin asukas oli kateissa. Hälytys saatiin kello 21.25. Etsittävä löytyi jo ennen kello 22.

VUOSIVASTAANOTTO

TaRu järjesti perinteisen vuosivastaanoton 6.5.2004 Puolustusministeriön Kaartin kellarin tiloissa. Tilaisuuden alustajana ja ministeriön edustajana toimi yleisesikuntamajuri Manu Tuominen, joka toimii puolustusministerin adjutanttina. Hän piti ajankohtaisen katsauksen tämän hetken turvallisuuspolitiikan linjauksista. Yleisö koostui sotiemme veteraaneista, HelSLEn henkilökunnasta PrKenr Jan Laukan johdolla, muista kutsuvieraista ja palkittavista. Virallisten seremonioiden jälkeen keskustelu jatkui vapaamuotoisena ministeriön tarjoaman iltapalan ohessa.

Palkitut 6.5.2004

Ylil	Heikki	Valkonen	Sininen Risti
Kapt	Kai	Haatainen	RUL Ham
Ylil	Tomi	Alajoki	RUL Ham
Ylil	Jarmo	Rytinki	TaRun viiri
Puheenjohtaja	Matti	Leppänen	TaRun viiri
Puheenjohtaja	Timo	Holm	TaRun viiri
Vääp	Kimmo	Karinen	RUL Pam
Ltn	Maria	Fonsell	MP-mitali
Vääp	Hannu	Ilonummi	TaRun mitali
Ylik	Veijo	Rautio	TaRun mitali
Alik	Ari	Haavisto	TaRun mitali
Korp	Mika	Koukkunen	TaRun mitali

Onnea kaikille maanpuolustustyössä kunnostautuneille!

Veli-Heikki Saari
Puheenjohtaja, kapt

Keväthangen kimallus Padasjoki 27-29.2.04

Padasjoen legendaariset talvipäivät olivat nimensä veroiset...taas. Viikonloppu vietettiin kiirettömässä, reilussa maanpuolustushengessä.

Pauke alkoi jo perjantaina iltapäivällä. Edes tauluja ei saatu paikoilleen ennen ensimmäisiä laukauksia. Ja vaikka illan pimeydessä saapui uusia tulijoita, piti heidänkin päästä heti radalle ampumaan. Onneksi ehdittiin ampua vähän ennen ammunnan takarajaa, eli kello 20:00:aa. Ammunnan pimeässä mahdollisti valonvahvistin ja kohdistettu laserpointteri.

Muut eivät nähneet kuin lumisen ampumaradan aukean, mutta aseiden perän takana ollut erotti kaiken tarkasti. Laserpiste liikkui vallia pitkin pysähtyen maalin kohdalle laukaisun hetkellä. Lonkalta saattoi ampua tarkasti aivan samaan tapaan. Kun piste oli oikeassa kohdassa ja laukaus lähti oli osuma yhtä varma, isompaan maaliin.

Vieressä esimerkki lumettomasta syysmetsästä, josta hyvällä valonvahvistimella erottaa melkein kaiken. Tosin edelleen hyvin maastoutunut taistelija, joka älyää pysyä liikkumatta, pääsee yllättämään.

Ammunta oli pääasia ja sen kuuli. Tarjolla oli monenmoista asetta tutustuttavaksi ja ammuttavaksi. Patruunoita oli varattu...laatikollinen.

Lauantaina ammuttiin kukin omaan tahtiin ja oman maun mukaan. Keli oli erittäin suotuisa ampumiseen, puolipilvistä, pari astetta pakkasta, tyyntä. Kun aseet olivat kohdallaan, tuli aurinko vielä esiin ja paistoi monta tuntia nostattaen tunnelmaa ja lämpötilaa monta astetta.

Piti siis ottaa sukset esiin ja lähteä sivakoimaan lähimaastoihin. Lunta oli melkoisesti, eikä tietoakaan hankikannosta. Ei edes koirilla, joita mukana oli kolme terhakkaa veijaria. Ne joutuivat hyppimään ylös päästäkseen hangen pintaan ja samalla

hieman myös eteenpäin. No siinä pääsi ulkoiluttava hiihtomies hieman helpommalla ja lyhyemmällä lenkillä.

Iltasella ammuttiin taasen valonvahvistimen avustuksella, viimeiseen minuuttiin asti. Valonvahvistin oli päässä ja ase paukahteli lonkalla...aijaj jai. Tähdätyt laukaukset osuivat ainakin 50% tauluun, vaikkei nyt keskitytty ampuma-asentoon ja hengitykseen.

Illan päätti tietysti kovat löylyt, makkara, olut ja rehevät jutut. Puolenyön jälkeen alkoi hiljaisuus laskeutua parakkiin.

Paikan päällä saattoi antaa myös suoritettun turvallisen ampujan kurssin näyttökokeen. Risto vahti ja kaikkihan meni hyvin, kuten kuuluu. Yhteiset pelisäännöt luovat turvallisuutta, kun sooloilijat huomataan ja saadaan heti ruotuun.

Sunnuntaina keli jatkui optimaalisena. Nyt kisattiin nopeudessa ja tarkkuudessa. Jokainen tehtävä oli yksinkertainen ja nopea, mutta vaati aseenkäsittelyä, ampumasennon hakemista useaan otteeseen ja tietysti osumia.

Kiväärirastilla ammuttiin 50 metrin valliilta kaksi laukausta pystystä, polvelta sekä makuulta - taulun vaihto ja sama takaperin, eli makuulta pystyyn. Kiväärirasti on aina ollut hitain rasti aiheuttaen jonotusta, mutta ei nyt. Neljät tauluparit mahdollistivat neljä suoritusta, ennen tauluille menoa ja tulosten kirjaamista. Pitkältä matkalta hyöty olisi suhteessa vielä suurempi.

Pistoolirastilla piti aloittaa kolmen patruunan lippaalla, joten vaihto täyteen lippaaseen piti tehdä kesken suorituksen. Kaksi pleittiä ja kolme pahvitaulu odotti osumia. Tarkkuutta korosti välissä ollut NO SHOOT taulu, joka sekini kyllä sai osansa.

Haulikkorasti oli nopein ja samalla tiukin. Kaikki saivat täydet pisteet kaikkien pleittien kaatamisesta, mutta eroja syntyi nopeudessa, sillä haulikko piti ladata välillä. Aseessa sai olla 4 patruunaa valmiina, joten vähintään 4 piti ladata lisää 8 pleitin kaatamiseksi. Jos sattui huteja, piti ladata vielä lisää ja aikaa paloi.

Tiukka kisa meni vauhdikkaasti ja koska kelit vain paranivat, emme pitäneet kiirettä, vaan jatkoimme vapaa-ammuntoja, kukin intonsa ja patruunoiden riittävyyden mukaan. Onneksi kerho oli varustautunut yhteishankinnoilla, jonka ehtymättömästä tarjonnasta saattoi kuitata lisää patruunoita sitä mukaa, kuin ne radalla pääsivät loppumaan. Minä lainasin "hiukan" Riston Saiga puoliautomaattihaulikkoa, kahteen otteeseen, ja pleittien kilahdukset vain soivat.

SRA-KISAN YHTEISTULOKSET

1	Puustinen Kari	1.6813	100	%
2	Kautto Risto	1.6523	98.28	%
3	Tikkanen Jorma	1.5161	90.17	%
4	Laakkonen Tommi	1.4394	85.61	%
5	Valkonen Heikki	1.4087	83.79	%
6	Airema Timo	1.3987	83.19	%
7	Kyllönen Pauli	1.2396	73.73	%
8	Suominen Olli	1.1787	70.11	%
9	Saarela Markus	0.9617	57.20	%
10	Raikaskoski Juha	0.4677	27.82	%

KIVÄÄRI

1	Puustinen Kari	1.8066
2	Laakkonen Tommi	1.5936
3	Valkonen Heikki	1.4781
4	Tikkanen Jorma	1.4574
5	Kautto Risto	1.3472
6	Suominen Olli	1.1841
7	Saarela Markus	1.1504
8	Airema Timo	1.0348
9	Kyllönen Pauli	1.0142
10	Raikaskoski Juha	0.7491

HAULIKKO

1	Valkonen Heikki	2.0110
2	Airema Timo	1.9361
3	Laakkonen Tommi	1.8579
4	Kautto Risto	1.7994
5	Tikkanen Jorma	1.5111
6	Kyllönen Pauli	1.4898
7	Puustinen Kari	1.4270
8	Suominen Olli	1.2315
9	Saarela Markus	1.0655
10	Raikaskoski	0.5671

PISTOOLI

1	Puustinen Kari	1.8102
2	Kautto Risto	1.8097
3	Tikkanen Jorma	1.2916
4	Kyllönen Pauli	1.2148
5	Airema Timo	1.2252
6	Suominen Olli	1.1206
7	Pulkki Arto	0.9431
8	Laakkonen Tommi	0.8666
9	Valkonen Heikki	0.7369
10	Saarela Markus	0.6693
11	Raikaskoski Juha	0.0870

Teksti ja kuvat
Heikki Valkonen

'Kodin turvaa' muualla - miksi ei myös meillä?

Vapaaehtoinen maanpuolustus -sarjassa esitellään muutamalla sanalla neljä maata. Kolmessa ensimmäisessä osassa (Gona 1-3/03) kerrottiin kodinturvasta Norjassa ja Ruotsissa sekä Sveitsin 'siviilipuolustuksesta'. Nyt on vuorossa viimeinen osa; USA:n vapaaehtoinen maanpuolustus. Kirjoitukset perustuvat Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n Turvallisuuspolitiikan seminaariin 2003, joka pidettiin 8.2.2003 Santahaminassa. Seminaarissa esitykset piti kunkin maan sotilasasiamies.

Osa 4. Vapaaehtoinen maanpuolustus USA:ssa; Reservi ja kansalliskaarti

Vapaaehtoinen reservi

Vuodesta 1972 lähtien Usa:ssa on ollut ammatti armeija ja vapaaehtoiisiin perustuva reservi. Reservissä on noin 1,2 miljoonaa henkeä ja he käyttävät samaa kalustoa kuin ammattiarmeija. Vuosi budjetti on 28 miljardia USDollaria, josta varustukseen

käytetään 2,4 miljardia. Eli puhutaan hieman eri mittakaavasta kuin Suomessa. Reserviläisten koulutus kestää vuoden. Tämän lisäksi joka vuosi on 39 päivää harjoituksia. Palveluksesta maksetaan sama palkka kuin ammattisotilaille.

Presidentti voi lähettää ammattiarmeijan minne vain, mutta jos reserviläisiä tarvitaan, niin päätöksen tekee kongressi (=kansalaisten tuki). Kun kongressin päättää koota reserviläisjoukkoja lähetettäväksi kriisialueelle, niin ensimmäisenä kerätään vapaaehtoisena mukaan haluavat ja jos heitä ei ilmoittaudu

tarpeeksi, niin presidentin käskyllä kutsutaan loput. Näin saadaan kutsuttua maksimissaan 200 000 reserviläistä riveihin korkeintaan 270 päiväksi. Jos kysymyksessä on kansallinen hätätila, joukon koko on miljoona reserviläistä ja palvelusaika 2 vuotta. Ja jos kysymyksessä on täysi liikekannallepano, niin koko reservi kutsutaan kokoon niin pitkäksi aikaa kuin tilanne vaatii. Tähän lisätään vielä 6 kuukautta aikaa varustuksen purkamiseen. Afganistanin ja viimeisen Irakin sodan aikana oli palveluksessa noin 80 000 reserviläistä.

Kansalliskaarti

Kansalliskaarti on perustettu 1600-luvulla kun liittovaltioille haluttiin omat joukot. Joukkojen kokonaisvahvuus maavoimissa on 350 000 ja ilmavoimissa 106 000 henkeä. Näistä suurin osa kuuluu myös reserviin. Nykyään joukot toimivat osavaltioiden kuvernöörin alaisuudessa, mutta USA:n presidentin päätöksellä joukkoja voidaan lähettää myös ulkomaille. Palvelu kansalliskaartissa on ns. osa-aikaista eli palvelusta on tyypillisesti viikko kuussa ja pari viikkoa kesällä.

Kaartin tehtävinä ovat mm. luonnon katastrofeissa ja muissa kriiseissä auttaminen. Tunnetuimmat tilanteet ovat olleet Los Angelesin rotumellakat ja WTC:n kaksoistornien terrori-iskut muutama vuosi sitten. Käyttöä on löytynyt myös huumeiden torjunnassa ja nuorisotoiminnassa. Myös kaartilaiset käyttävät samaa varustusta kuin ammattiarmeija.

USA:n presidenteistä 19 on palvellut kaartissa. Mm. nykyinen presidentti, ainakin 'virallisten' tietojen mukaan, on toiminut ilmavoimien lentäjänä

Esitelmän pitäjänä oli USA:n sotilasasiamies eversti Robert Byrd

vääp Kimmo Karinen

Kuvat ja lisätietoja seuraavista osoitteesta:
Reservi <http://www.army.mil/usar>
Kansalliskaarti <http://www.armg.army.mil/>

7-8.5. PaikVartK-taisteluumunnat
MPK:n kurssi: 04040413318
Santahamina. Veijo Rautio 040-555 8165

8-9.5. Pioneeriharjoitus.
Santahamina. Juhani Jalonen

**15.5. Tutustuminen
päämajakaupunkiin**
Mikkeli. Ilmoittautumiset 15.4.
mennessä. Perttu Salonen 040-826 0199

16.5. Kaatuneitten muistopäivä
Espoon tuomiokirkko. Kari Karjalainen
040-5581 193

23.5. Maastomarssi II
Nuuksio. Juha Matikainen

27.5. Paikallisosastoilta
Taivallahti. Veijo Rautio 040-555 8165

**29-30.5. Jääkärileiri II - joukkueen
hyökkäys** MPK:n kurssi:04040413117
Syndalen. Veijo Rautio 040-555 8165

4.6. Puolustusvoimien lippujuhla

18-19.6. Kesäyön marssi

7-8.8. Jjoht. ja rjoht kurssi
Santahamina. Jaro Pietikäinen

14-15.8. PADASJOEN KESÄPÄIVÄT 2004
TARUn ja ESRESn uusien jäsenten
kesäleiri Padasjoella. Arto Pulkki 040-
5121215

21.8. Kenttäehtoollinen
Santahamina. Heikki Simola 050-549 5277

3-5.9. SUSI 2004

EsKaPaikOs:n reipasotteinen partiomaastoharjoitus
Syndalenin harjoitusalueella.
Kai Haatainen 040-748 7099

10-12.9. PST-harjoitus
Vapaaehtoinen KH EspSal sijoitetuille.
Santahamina. Laura Tiilikainen.
VEH

10-12.9. Viestitoiminta-harjoitus
Vapaaehtoinen KH EspSal sijoitetuille.
Santahamina. Tuure Tuunanen.
VEH

19.9. Maastomarssi III 30 km
Salmi-Espoo. Juha Matikainen

Muista seurata aktiivisesti
myös Helsingin Reservin
Sanomia sekä [www-sivuja](http://www.sivuja):

www.taru.pp.fi
www.eskapat.org
www.mpkry.fi

Helsinki liekeissä - 60v suurpommituksista

Viime helmikuussa tuli kuluneeksi 60 vuotta Helsingin suurpommituksista, joiden avulla Neuvostoliitto ja Stalin yrittivät taivuttaa pienen naapurinsa pakkorauhaan. Päämääränä oli rauhoittaa luoteinen rintama ja keskittää voimat etelään Saksan nujertamiseksi. Helsinki pyrittiin tuhoamaan kiviraunioksi kolmella massiivisella iskulla kymmenen vuorokauden välein. Tässä kuitenkin epäonnistuttiin ja siksi onkin nykyään todella vaikeaa havaita pommitusten jälkiä kaupunkikuvassa.

Loppuvuodesta 1943 Stalin päätti hoitaa Suomen pois sodasta huolellisesti laadituilla massiivisilla pommitusiskuilla Helsinkiin, Turkuun, Tampereelle, Kotkaan, Ouluun ja Rovaniemelle. Tampereen operaatio peruttiin huonojen sääolosuhteiden vuoksi. Iskujen suorittajiksi määrättiin Neuvostoliiton kaukotoimintailmavoimat – ADD, jonka vahvuus oli 1944 alussa kymmenen ilmarmeijakuntaa, noin 700-800 konetta. Tämä yksikkö ei kuulunut ilmavoimien

komentoon, vaan se vastaanotti käskyt suoraan Isä Aurinkoiselta (Stalin). Helsingin pommituksiin osallistui 8 ilmarmeijakuntaa ja 17 lentodivisioonaa. Osalla koneista oli mahdollisuus suorittaa yhden yön aikana kaksikin pommituslentoa, koska ne operoivat esim. Etelä-Kannaksen kentiltä. Pääkaupunkimme taivaalla havaittiin seuraavat konetyypit: IL-4, Li-2NB (lisenssillä valmistettu DC-3), Pe-8, B-25 Mitchell, A-20 Boston, SB-2 ja Pe-2.

Pääosa käytetyistä pommeista oli 100kg räjähdys ja palopommeja, mutta mahtui arsenaaliin myös 26kpl 2000kg ja jopa 2kpl 5000kg:n jättiläistä. Tarkkaa tietoa em. jättipommien pudotuskohdasta ei ole. Pääkaupunkiseutua puolusti v.1944 alussa Ilmatorjuntarykmentti 1, komentajanaan everstiluutnantti Pekka Jokipaltio. Rykmentin aseistuksen tukirangan muodostivat saksalaiset 88mm RMB-tykit, lisäksi oli käytössä 75/76mm tykkejä (Bofors, Skoda, sekä venäläisiä sotasaalistykkejä).

Kevyt aseistus käsitti 40mm Bofors it-tykkeitä ja 20mm it-tykkeitä. Erittäin tärkeä rooli oli Saksasta edellisestä vuonna hankituilla ilmavalvontatutkilla ”Raija” (Kuningassaareissa ja Kivikossa) sekä ilmatorjuntatutkilla ”Irja” (Lauttasaari, Santahamina, Viikki ja Käpylän ravirata), joiden avulla voitiin todeta vihollismuodostelmat riittävän kaukaa ja kyettiin myös havaitsemaan viholliskohteet pimeällä.

It.R1:n raskaat patterit helmikuussa 1944:

Rata	Santahaminan lentokenttä (”Sahara”) 6 kpl 88 It.K/37RMB + it-tutka - paikalla nykyään vaatimaton muistomerkki
Santa	Santahaminan eteläkärki, 4 kpl 75 It.K/37 Skoda
Itä	Laajasalon patterinmäki, 4 kpl 75 It.K/37 Skoda - betoniset suojaasemat hyvin säilyneet (sijainti Gunillantiellä)
Lato	Viikin pellot, 4 kpl 75 It.K/37 Skoda + it-tutka - paikalle pystytetty muistomerkki maaliskuussa 2004.
Kasa	Roihuvuoressa, nykyisen kirkon ympäristössä, 4 kpl 75 It.K/37 Skoda - patterista ei ole säilynyt mitään jälkipolville
Hertta	Santahaminassa (Rata II) ja 26-27.2. Viikissä. 6 kpl 88 It.K/39/44 SS
Käpy	Käpylän ravirata (nyk.urheilupuisto), 6 kpl 88 It.K/37 RMB + it-tutka - patterista ei ole jäänyt näkyviin mitään
Käpy II	Käpylän ravirata. 16.2. koulutuspatterina. 6 kpl 88 It.K/39/44 SS
Taivas	Käpylän Taivaskallio, 4 kpl 76 It.K/27 Bofors - paikalla museotykki ja runsaasti betonisia suojaruutuja
Musta	Suomenlinnan Länsi-Musta-saari, 4 kpl 76 It.K/27 Bofors - paikalla museotykki ja muutama betoninen tuliasema
Puisto	Lauttasaaren Ryssänkärki, 6 kpl 88 It.K/37 RMB + it-tutka - patterin paikalle rakennettu taloja, mutta alempana rannassa on museotykki
Lautta	Lauttasaaren myllykallio, 4 kpl 76 It.K/31 SS - museotykki ja osa suojaruutuksista säilynyt (osa purettu)
Paja	Pitäjänmäen Pajakukkula, 4 kpl 76 It.K/31 SS - suurin osa suojaruutuksista purettu
Länsi	Tapiolassa Oravannahkatorin tienoilla, 4 kpl 76 It.K/31 SS - patteri jäänyt kerrostalojen alle. Museotykki sijaitsee Tuulimäen puistossa.
Kaivo	Kaivopuistossa 26-27.2. 4 kpl 88 It.K/39 SS (Osasto Lohman)

Lisäksi Vuosaarella toimi viimeisen pommituskerran aikana erillinen ”Pommi”-patteri, jonka tehtävänä oli houkutella viholliskoneita pudottamaan pomminsa väärään paikkaan eli Vuosaaren pelloille. Houkutusta lisäämään oli syytetty lukuisia kokkoja, joiden tehtävänä oli kuvata tulessa olevaa kaupunkia. Tämän patterin alueelle putosikin pommeja runsaasti (nykyisen Vuosaaren kartanon pellot).

Laajasalon Itä-patterin tykkiasema.

Espoon Tapiolassa sijaitsi Länsi-patteri, jolla oli aseistuksena venäläiset sotasaalistykit. Lisäksi Länsi-patterin lähistölle oli sijoitautunut kuulosuunnin, jonka merkitys oli suurpommituksessa melko pieni. Valonheitinasemia oli mm. Vallikalliossa, Pohjois-Tapiolan pelloilla, Haukilahdessa ja Kilossa. Espoo sijaitsi pommitusten kannalta syrjässä, ja ilmeisesti pommitusten uhreja ei täällä tullut. Suurin osa pommikoneista lähestyi Helsinkiä idästä ja kaakosta, joten suurimman osan pommikuormasta saivat nykyiset Santahaminan, Laajasalon ja Vuosaaren alueet.

6.-7.helmikuuta 1944, klo.18.51 alkoi Helsingissä ensimmäinen pommitus ja klo. 00.57 seurasi jatkoa päättyen aamuyöstä klo. 04.57. Kaupungin yllä oli matalalla paksu sumu, mutta ylempänä kirkas kuutamo. Valonheittimistä ei ollut apua vallitsevassa säätilassa. Ihmiset eivät olleet valmistautuneet pommitukseen ja suhtautuivat siihen välinpitämättömästi. Seuraukset olivat tuhoisat: 103 henkilöä kuoli, 295 loukkaantui. It-rykmentin tappiot olivat kaksi kaatunutta ja neljä haavoittunutta. Kaupungissa tuhoutui 28 taloa ja vaurioitui 137. Ensimmäiseen pommitukseen osallistui

It-tykki muistomerkkinä Suomenlinnan Länsi-Musta-saarella.

785 konetta, joista 728 konetta pudotti pommit. Viholliskoneita ammuttiin alas 4-5, jota voidaan pitää määrältään pienenä, mutta vihollisen pakottaminen pommien ennen aikaiseen pudottamiseen onnistui hyvin, vain 5% pommeista (331 kpl) onnistuttiin pudottamaan kaupungin alueelle. Tuhoisimmat iskut tapahtuivat Rautatieasemalle, Malmille, Laajasaloon, Kallvikiin, Lastensairaalaan, Kapteeninkadulle, Neitsytpolulle, Katajanokalle, Lapinlahden Sairaalan henkilöstöasuntolaan ja Vaasankatu 21:een, jossa pommit iskivät suoraan väestösuojaan.

16.-17.helmikuuta 1944, klo.20.12 alkoi toinen pommitusyö. Sää oli kirkas, vaikkakin taivaalla oli runsaasti hajapilviä. Kuutamoa ei ollut, joka vaikeutti merkittävästi saksalaisten yöhävittäjien toimintaa. Nämä koneet eivät olleet varustettu tutkilla, vaan niissä oli ainoastaan yötoimintamittaristo. Ilmahälytys ohi-merkki annettiin yhdeksän tuntia myöhemmin klo.05.49. Yön aikana oli 25 asukasta kuollut ja 27 haavoittunut. Taloja tuhoutui 22 ja vaurioitui 53. Kaupunkiin putosi 130 pommia, joka oli 3% koko pommimäärästä. 383 lentokonetta pudotti pommeja tässä operaatiossa. Viholliskoneita ammuttiin alas 10 kpl. Pahimmat tuhot tapahtuivat Vallilassa Kangasalantiellä, Kymintiellä ja Kirstinkadulla (osuma pommisuojaan). Tammisalossa kuolivat perheenäiti ja kaksi pientä lasta.

Lönnrotinkadun ja Abrahaminkadun kulmatalo, joka tuhoutui kokonaan ensin talvisodan ensimmäisenä päivänä ja uudestaan helmikuussa 1944. Vasen kuva v.1944 ja oikealla kuva 1990-luvulta.

26.-27.helmikuuta 1944, klo.18.29–06.30 peräti 896 viholliskonetta hyökkäsi Helsinkiin, pudottaen yhteensä 338 pommia (6,5% kokonaismäärästä) varsinaisen kaupungin alueelle. Helsingin ilmatorjunta ampui yli 14 200 raskasta ja yli 4 400 kevyttä kranaattia. Henkilötappiot 18 kuollutta ja 34 haavoittunutta. Rakennuksia tuhoutui 59 ja vaurioitui 135. Viholliskoneita ammuttiin alas 8-10. Saksalaiset yöhävittäjät ampui alas 4 konetta. Tuhopaikoista mainittakoon Ratakatu 9:n täydellinen tuhoutuminen, Lönnrotinkatu 33-35 sisärakenteiden

tuhoutuminen (sama talo tuhoutui jo talvisodan ensimmäisenä päivänä), Kaartin kasarmi, Helsingin Yliopiston päärakennus, Yrjönkatu 31 (Koiton talo).

Voidaan todeta, että Stalinin yritys tuhota Helsinki epäonnistui täysin. Eversti Ahti Lappi on arvioinut hyökkäyksen epäonnistuneen seuraavista syistä: miehistöjen kokemuksen puute, kalusto oli huonoa, pimeätoimintakyky oli rajoitettu, ei kyetty lamaannuttamaan ilmatorjuntaa, ei osattu tutkahäirintää ja tappioiden sietokyky oli heikko. Lisäksi on syytä korostaa puolustajien vahvuuksia, joita olivat hyvä tekninen taito, it:n määrä suhteessa puolustettavaan alueeseen oli hyvä,

tiedustelu ja ilmavalvonta toimi hyvin, tulenkäytön johtojärjestelmä oli ajan tasalla, yhteistoiminta saksalaisten yöhävittäjien kanssa toimi hyvin. Lisäksi väestönsuojeluhenkilöstö pelasti useita ihmisiä.

Laajasalossa sijainneen Itä-patterin erään tykkiaseman alusta. Nykyaika ja sotamuistot elävät täällä sovussa

Tykkiasema Käpylän Taivaskalliolla.

Sodan jälkiä Hietalahden torilla Teknillisen ammattikorkeakoulun kivimuurissa.

Helsingin kaduilla kävellessä tänä päivänä on todella vaikeaa havaita helmikuun –44 suurpommitusten tuhoja. Jotain on kuitenkin havaittavissa: Kasarminkadulla nykyisen Cantina West –ravintolan kupeessa runsaasti pommisirpaleiden jälkiä. Valtioneuvoston päärakennuksen pääportaiden kivijaloissa sirpalejälkiä, Hietalahden torilla Teknillisen opiston rakennuksessa runsaasti sirpalejälkiä

(torin puolella sekä etenkin Lönnrotinkadun puolella). Snellmanin patsas Suomen Pankin edustalla, Töölössä Linnankosken kadun itäpäähän rakennuksissa runsaasti sirpalevaurioita (osa peitetty laastilla), Vallilassa Kangasalantien ja Somerontien kulma-rakennuksen seinustalla runsaasti peitettyjä sirpalejälkiä.

Kruunuvuorenkatu 11 kuvattuna 90-luvulla. Marraskuussa 1944 tämän talon uumenissa sai surmansa yli 30 siviiliä. Rakennus tuhoutui lähes täysin, mutta on sittemmin saneerattu uudestaan.

Sirpalejälkiä Teknillisen ammattikorkeakoulun kivijalassa Lönnrotinkatu 35 vastapäätä.

Helsingin helmikuun suurpommituksista on kirjoitettu jonkin verran kirjallisuutta. Suosittelem seuraavia lähteitä:

Alanen P. – Lappi A.: Helsingin ilmapuolustuksen torjuntavoitto 1944. Ilmatorjuntamuseosäätiö, 2004.

Mäkelä Jukka L.: Helsinki liekeissä. WSOY, 1967.

Pesonen A.: Tuli-iskuja taivaalle. KY, 1982.

Myös Kansa Taisteli – lehdissä on kuvattu suurpommituksia runsaasti.

Sotahistorian harrastaja
Perttu Salonen, ylimitruusi

SYNDALENIN AMPUMALEIRI 26-28.3.2003

26.-28.3.2004 osallistui jälleen kerran nelisenkymmentä aktiivista toimijaa perinteiselle EsKaPAT:n ampumaleirille, joka pidettiin jälleen Uudenmaan Prikaatin harjoitusalueella MPK:n kurssina . Kurssin onnistumisesta kiitos kaikille osallistujille ja järjestäjille.

MPK ry ja PV tukivat kurssia muonituksella, pakettiautolla ja tarvikkeilla sekä Uudenmaan Prikaati yhdellä valtakunnan parhaista harjoitusalueista. Samaan aikaan alueella harjoitelleet varusmiehet saivat ihmetellä reserviläisten aktiivisuutta ja asennetta - kun toimittiin, niin toimittiin ja levätessä seurattiin opetusta ja huollettiin kalustoa.

Konepistooleista opittiin paljon uutta asiaa ja uuden asian lisäksi sen, että niistä kirjoitetaan yhdellä tavalla, mutta oikeasti asia ei ole sinne päinkään. Huolto pelasi lämmintä saunaa myöten viimeiseen saakka hyvin. Nukkumistakin varten oli koottu ainakin yksi "Kylmäkalle", jotta tarpeellinen yleispalveluohjesäännön mukainen harjoituslepoikiintiö saatiin täytetyksi.

Tänä vuonna ampumaleirin tavoitteena oli soveltavan reserviläisammunnan harjoittelu ja valmentautuminen mahdollisiin kilpailuihin reserviläiskiväärillä, pistoolilla ja haulikolla. Ampumaleirillä suoritettiin myös Turvallinen Ampuja 2004 -kurssin näyttökoe kaikilla asetyypeillä.

Perjantai-ilta kului majoittumisessa, turvaohjeiden kertauksessa sekä asetekniikan ja -historian oppitunteja kuunnellessa. Kurssilaiset sai nukkumaan vasta kun luvattiin, että lauantaina saa ampua riittävästi kaikilla aseilla kokonaisen päivän ja sunnuntaina aamulla lisäksi aina kello kymmeneen ja kirkkorauhaan saakka.

Ampumisen lisäksi ensikertalaisetkin huomasivat, että suuren laukausmäärän lisäksi ampumaleiri on liikuntaleiri. Päivän aikana kertyi

muutama kilometri reipasta tarpomista Syndalenin upottavassa hiekassa ratojen välillä talssiassa. Ampumisen periaatehan on se, että minuutti ammutaan, kymmenen kävellään ja sitten säädetään puolituntia tähtäimiä. Ja sama uudelleen.

Harjoittelun painopiste oli tällä kertaa pitkien aseiden käyttö soveltavassa reserviläisammunnassa. Tavoitteena oli harjoitella nopeita maalien vaihtoja ja valintaa. Haulikkorastilla piti lisäksi ampua makuulta ja "huonommalta" puolelta.

Pistoolirastilla kokeiltiin kaksintaistelua ja pieneen maaliin osumista. Lautasen ja A4:n kokoisten maalien jälkeen tavallinen maalitaulu tuntui ladon ovelta.

Tulosten perusteella oli helppo todeta oppien ja aikaisempien Santahaminan ratavuorojen harjoittelun menneen perille.

**Nähdään seuraavilla ampumaleireillä
Varaa paikkasi ajoissa!**

kapt Kai Haatainen

Vainajien kaivuuta Ihantalassa

Ajamme Viipurista Kärstilän järven ohi Ihantalán järven eteläisen kärjen tasalle. Maastoautolla päästään entisen Rauhamäen talon pihapiiriin, josta pahaista kärripolkua kilometrin verran, kunnes ura katoaa leppä- ja koivupuskien siimekseen. Otamme kaiken tarvittavan kalustomme kantoon ja jatkamme jalan kohti Ruunakorpea. Seurailen GPS:n lukemia ylittäessämme kostean purolinjan ja pari hyllyvää suota itikoiden surinassa.

Viimein olemme tavoitteessamme, korpinteessä, jossa on selvästi havaittavissa äskettäin, ehkä edellisenä kesänä tapahtuneen tutkimisen merkkejä. Pojat läiskivät itikoita ja Fiskarsin lapiot painuvat varovaisesti pehmeän saviseen maahan.

Vähän päälle kolmenkymmenen sentin syvyydestä lapiot nostavat näkyviimme sarkavaatteiden jäänteitä. Kaivautuminen hidastuu ja lapioiden liike muuttuu vieläkin rauhallisemmaksi. Esiin nousee Lahti-Salorannan lipas. Savinen esine kiertyy parin käden kautta päätyen minulle. Katson ensimmäisenä patruuna-aukkoon ja kolistan enimmäkseen mullat sieltä pois. Tyhjältä näyttää.

Pohja on puolella välissä lipasta. Putsailen esinettä tarkemmin oksanpätkällä ja pyyhkielen sen sivuja sammaleeseen. Nyt selviää syykin miksi lipas on tänne jätetty. Sen yläosassa, lähempänä huulia, osittain kulmassa on tuollainen reilun viiden millin syvyinen iskemä. Siksipä tuo patruunannostinkin on siellä alempana jumissa.

Luita ja yksi pääkallo nousee esiin. Kangaskappaleiden lisäksi löytyy nappeja, vyön solki ja repun hihnoja solkineen. Tietenkin VPT:n hylsyjä ja pari täyttävää kiväärin patruunaakin. Siis varsin tavanomaista löydösesineistöä.

Keskitymme etsimään tuntolevyjä. Sellainen osuu etsijän silmään kuopan reunalle nousseita kasoja seuloittaessa. Lähdemme laajentamaan aluettamme, kun olemme päässeet ennen koskemattoman, tiiviin maan pintaan.

Kaveria vaihdetaan lapion varteen tarpeen vaatiessa, kun edellistä rupeaa väsyttämään. Nyt alkaa vaikuttaa siltä että tästä ei enempää löydöksiä saada. Kaivan kuitenkin sivua edemmäksi auki ja sieltä rupeaa pilkottamaan vaateen tai repun jäänteitä.

Ihantalán Huuhaniemen kaatuneiden suomalaisten tunnistusesineitä:

- henkselien nahka osia.
- Lahti-Saloranta pikakiväärin lipas.
- VPT:n 15 kiväärinpatruunan pahvikotelo.
- Nokian valmistama kengänkorko kuvattuna sisäpuolelta.

Janottaa, työnnän lapionvarren kaverille ja menen kaivelemaan reppuni sisältöä. Kylläpä tavallinen lämmin vesi kenttäpullosta ryypäten on joskus kuin paratiisin portista sisään käynti.

Maastosta löytyvää venäläisen sotilaan varustusta:

- Kypärä m/36 (huom. punätähti)
- 2 vihreää emalimukia.
- kattila (venäläisillä ei ollut kenttäpakkia, vaan kattila ja muki)
- kp:n ja pk:n lippaat

Koska minä en hallitse riittävästi venäjän kieltä, niin pyydän opastamme, kansainvälisiä käsi- ja ilmamerkkejä käyttäen näyttämään 1:20 000 kartaltani meidän nykyisen kaivuupaikkamme sijainnin. Hän näyttää ja minä merkkään sen hieman epäillen omaan karttaani. Siirryn syrjemmälle ja vertaan pistettä gps:n antamaan lukemaan.

Lukemat ovat hieman erilaiset, eroa on noin kaksi ja puolisataa metriä. Haluan varmistaa vielä asian ennen kuin puhun mitään. Katson kartalta varmantuntuisen pisteen jonka luulen löytäväni myös maastosta. Se on meistä vajaa parisataa metriä lähes itään oleva Huuhaniemen talon päärakennus.

Suunnistan sinne ja kivijalka löytyy helposti pieneltä kumpareelta. Talon perusta on valettu sementistä ja rakennuksen alla on ollut kellari. Koko pihapiiri ja lähipellot puskevat ryteikköä. Tänne aikanaan johdattaneet tiet on metsä jo aikoja sitten vallannut.

Mieleni valtaa hiljaisen surullinen kaiho. Miksi tämäkin on pitänyt meiltä ryöstää, sitten hävittäen raiskata ja jättää kaikki vain hiljalleen maatumään ja rapautumaan, metsittymään. Kyllähän täältäkin vähään tyytyväinen karjalainen heimo olisi elantonsa luonnon rauhassa hakenut ketään häiritsemättä.

Miksi täällä satoja vuosia asuneet ihmiset näiltä konnuilta karkoitettiin, kun uusi mahtisäntä ei itse kuitenkaan tunnu näitä mihinkään tarvitsevan.

Katson koordinaatit kartastani oikein ajan kanssa niin tarkkaan kuin mahdollista. Kymmenen metriä on minun kartallani puoli milliiä ja sen tarkemmasta mittauksesta on aivan turha edes puhua moneen kertaan kopioiduilla paperisilla kartoilla. Sitten tarkistan gps:n asetukset vielä kertaalleen. Samaa näyttävät molemmat järjestelmät noin kymmenestä viiteentoista metrin tarkkuudella.

Palaan varmuuden saatua takaisin etsintäpaikalle, jossa on jo huolestuttu katoamiseni takia. Olenhan sentään viipynyt omilla teilläni kait lähes puolisen tuntia. Tein ajattelemani pahan virheen, kun en lähtiessäni huomannut ilmoittaa kenellekään aikeistani.

En siis katso soveliaaksi ottaa esille tuota oppaamme pientä paikannusvirhettä. Onhan hän kuitenkin tuonut meidät suoraan tälle paikalle. Ja sehän on tärkeintä.

Kun etsintä on täällä nyt aivan loppuillaan niin huomaamme että tässä löydöksessä on vainajia enemmän kuin yksi. Eihän meistä kukaan ole patologi, vaikka vuosien varrella olemmekin oppineet yhtä sun toista vainajan jäänteitä katsellessamme.

Hyvin opettavia ovat Oikeus Lääketieteen Laitoksen tutkijoiden tekemisten seuraamiset ja heidän avustamisensa näiden sotavainajien lopullisessa arkutuksessa ennen kotimaahan tapahtuvaa hautausta.

Täältä Ihantalan eteläpuolelta ei löytynyt läheskään täydellistä luurankoa, mutta reisiruokaa on kuitenkin kolme. Me siis olemme löytäneet ainakin kaksi vainajaa. Lopullisen määrän ja ehkäpä henkilöllisyydenkin ratkaisevat sitten aikanaan kuten aina ennenkin OLL:n ammattilaiset.

Myös esiin tullut kypärä herättää keskustelua, kun se jonkun mielestä on malliltaan ruotsalainen. Kieltämättä näyttävät muodot olevan hyvin paljon saman kaltaisia, mutta pehmusteen niitit minua epäilyttävät. Onko joku sikäläinen vapaaehtoinen jäänyt tänne Karjalan korpeen?

Minulla on autossa muiden tavaroiden joukossa kuvasto kaikista viime sodissamme Suomen armeijan käytössä olleista kypärämalleista, joten otamme tämänkin tunniste-esineen mukaamme. Koetetaan sitten autolla selvittää tarkemmin mikä on tämän kypärän ja sitä ehkä kantaneen kentälle kaatuneen soturin kotimaa.

Viipurista pohjoiseen: Erkki Stenman

Jääkärireiri - Talvisotaa mallia 2004

Jääkärireiri 1 toteutui todella lumisissa olosuhteissa. Tammi-helmikuun vaihteessa 2004 saatiin yhden yön aikana 40 senttiä uutta lunta. Siinä oli telttaretkeläisillä naurussa pitelemistä ja hieman ylimääräistä haastetta.

Mitä saadaan aikaan huolellisella suunnittelulla ja Kaartin tuella, varataan sopivasti kalustoa sekä paikalle saapuvat lähes kaikki ilmoittautuneet sekä muutama ylimääräinenkin osallistuja? Ylikersantti Raution junailema MPK ry:n kurssi, Jääkärireiri 1, joukkueen puolustus.

Jääkärireirin tavoitteena oli harjoitella joukkueen taistelua puolustuskeskuksessa sekä pimeällä että päivänvalossa. Kurssin tavoitteena oli:

1. Kerrata reserviläisten perustaitoja yksittäisen taistelijan osalta
2. Kouluttaa ryhmänjohtajia kouluttamaan ja johtamaan omaa ryhmäänsä
3. Kouluttaa joukkueenjohtajaa ja tulenjohtajaa joukkueen puolustuksessa

Kurssin ohjelma oli tiivis, mutta kouluttajien ammattitaidolla ja kurssilaisten aktiivisuudella tavoitteet saavutettiin ja kaikille jäi varmasti mieleen ensimmäinen kunnan toimintaa sisältänyt kurssi moneen vuoteen.

Joukkueen varustelu ja tukikohdan perustaminen sujui nopeasti ja joukkue oli koulutusvalmiina tilanteen mukaiseen rastikoulutukseen aikataulun mukaan lauantaiaamuna.

Panssaritorjuntaa

Lauantaina päivällä harjoiteltiin ryhmissä panssaritorjuntaa, pioneeritaitoja, aseoppia ja ryhmän puolustusta.

Iltapäivällä ammuttiin kohdistukset ja illalla valopistoolien valaisulla pimeäämmunta. Rankkaa koulutusta piristi paikalle saapunut sotilaskotiauto. Aina iloiset vihreät sisaret ja munkkikahvit olivat yhtä paljon mieltä lämmittävä kokemus, kuin vuosia sitten nuorena alokkaana keskellä korpea ja pitkää sotaharjoitusta.

Ammuntaharjoituksen lopussa tuli ilmoitus vihollisen toiminnan lisääntymisestä ja joukkue siirtyi puolustamaan tukikohtaa. Joukkueenjohtajalle tuli nopeasti selväksi, että komppania oli joutunut eristyksiin huollosta ja joukkue puolusti sekä piti hallussaan vihollisen hyökkäyksen painopistesuuntaa.

Vihollinen suoritti illan kuluessa useita väkivaltaisia tiedusteluja ja massiivisen hyökkäyksen, joka pystyttiin torjumaan. Joukkue johtajineen olivat aktiivisen vihollisen painostaessa kovilla ja erityisesti johtajat saivat kokea miten pienellä alueellakin kertyy juoksukilometrejä lyhyessä ajassa.

Rankan torjuntataistelun jälkeen joukkue pääsi lepäämään ja valmistautumaan seuraavan päivän maihinnousun torjuntaan.

Sunnuntaiamuna joukkue purki tukikohdan ja siirtyi odottamaan maihinnousun torjuntaa kuvaavaa puolustusammuntaa. Vuosikymmenen pahin lumimyrsky ja heikko näkyvyys estivät tällä kertaa kurssin ampumaosuuden huipennuksen, puolustusammunnat kauko-ohjattuihin maalilaitteisiin.

Mitä kurssilta jäi käteen?

Ohjelma oli hyvin suunniteltu ja aikataulut pitivät niin hyvin, kuin näissä hommissa voi pitää. Kurssilaisten määrä oli riittävä kokonaisen PST:llä ja tulenjohtajalla vahvennetun joukkueen perustamiseen.

Kouluttajat olivat tehneet valmistelunsa hyvin ja kurssilaiset olivat aktiivisia sekä ottivat harjoituksen tosissaan. Hyvä yritys halu ja mallikelpoinen toiminta tuli esiin rasteilla, ammunnoissa ja sään takia erityisen rankassa soveltavassa osiossa. Kurssin osalta viikonlopun saldo jäi vahvasti plussan puolelle, vaikka YLE:n kuvausryhmä häiritsi kurssin ohjelmaa kohtuuttoman paljon.

Seuraava jääkärileiri jatkaa joukkueen hyökkäyksellä ja siihen liittyvillä ammunnoilla. Kaikki ensimmäiseen jääkärileiriin osallistuneet ja heidän aktiiviset reserviläisystävänsä ovat tervetulleita mukaan.

kapt Kai Haatainen

